

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudkyň Mgr. Moniky Chaloupkové a JUDr. Petry Venclové, Ph.D. v právní věci **žalobce: M.P., nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného obecným zmocněncem T.B., bytem „X“, proti žalovanému: Magistrát města Pardubic, se sídlem Pernštýnské nám. 1, 530 02 Pardubice, v řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu,**

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Účastníci nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 11.11.2015 domáhal poskytnutí ochrany proti údajné nečinnosti žalovaného. Žalobu odůvodnil následujícím způsobem:

Žalovaný zahájil příkazem ze dne 14.10.2014 řízení o přestupku proti žalobci, kterým jej uznal vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Žalobce podal proti tomuto příkazu odpor, a to prostřednictvím své zástupkyně, K.Z., nar. „X“, bytem „X“, přičemž žalovaný byl povinen ve lhůtě 60 dnů ode dne podání odporu, tj. ode dne 29.10.2014 vydat rozhodnutí, to však neučinil, proto byl nečinný. Žalovaný pouze v písemnosti označené jako vyrozumění obviněného ze dne

5.11.2014 vyjádřil názor, že odpor považuje za nicotné podání, neboť jej podala osoba, které dosud nebylo 18 let. Na tomto názoru setrval i žalovaný ve stanovisku k podnětu přezkumnému řízení, přičemž žalobce setrval na svém přání být zastoupen K.Z. a „z právní opatrnosti“ požádal o uznání úkonu učiněného osobou jinou než zástupcem, za úkon učiněný zástupcem, ve smyslu ust. § 34 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“). Podle názoru žalobce je i odpor podaný mladistvým zmocněncem řádným podáním, žalobce *„nevidí důvod, proč by nezletilá osoba nemohla v řízení vystupovat jako zástupce účastníka“*. Žalobce odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30.9.2015, č.j. 29A 54/2015-35, rozvedl své úvahy o tom, proč *„z pohledu rozumové a volní vyspělosti nevidí žalobce praktického rozdílu mezi osmnáctiletou osobou a osobou, která dovrší osmnáctý rok života za několik dní“*, přičemž tato osoba, které je téměř 18 let, je k obdobným právním jednáním způsobilá. Žalovaný měl povinnost žalobce informovat o tom, že jím zvolený zástupce nemá procesní způsobilost, žalovanému byl navíc zaslán souhlas zákonného zástupce nezletilé K.Z., ve kterém její zákonný zástupce projevil souhlas s tím, aby nezletilá zastupovala žalobce v daném řízení o přestupku. Žalobce odkázal i na nálezy Ústavního soudu ze dne 2.4.2009, č.j. II. ÚS 1945/08. Žalobce namítl, že měl žalovaný vyzvat k odstranění nedostatku odporu jako podání, ve kterém chyběl vlastnoruční podpis žalobce, žalobce vyčerpал prostředek ochrany proti nečinnosti. Žalobce navrhl, aby soud vydal rozsudek, ve kterém by žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. OSA/P-929/14-D/15 ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že ve věci nebyl nečinný, když uvedl argumentaci k problematice zastoupení účastníků správních řízení nezletilou osobou, která byla obsažena i ve sdělení Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 16.1.2015, který se k této problematice vyjadřoval a žalobci sdělil své stanovisko k žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Krajský soud dospěl v řízení vedeném podle ust. § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Žalobce spatřuje nečinnost žalovaného v tom, že ten nerozhodl o odporu, který podala za žalobce nezletilá K.Z. proti příkazu vydanému v přestupkovém řízení. Jak vyplývá ze správního spisu, tento příkaz obdržel žalobce dne 16.10.2014 a dne 29.10.2014 byl proti tomuto rozhodnutí podán odpor nezletilou K.Z., součástí tohoto podání byla i plná moc od účastníka, která však nebyla podepsaná, přičemž správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobce o tom, že se jedná o nicotné podání, když jej podala nezletilá osoba a navíc na základě nepodepsané plné moci, tedy že příkaz správního orgánu nabyt právní moci. Následně obdržel správní orgán I. stupně (3.12.2014) od žalobce sdělení, ve kterém mu zaslal podepsanou plnou moc a téhož dne správní orgán I. stupně obdržel od zákonného zástupce nezletilé K.Z. od paní J.Z. souhlas s tím, aby její dcera podala odpor. Správní orgán I. stupně postoupil věc odvolacímu orgánu k posouzení jako podnět k přezkumnému řízení, který neshledal předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí a zároveň se ztotožnil se stanoviskem správního orgánu I. stupně obsaženém v předkládací zprávě. Správní orgán I. stupně a potažmo i Krajský úřad Pardubického kraje jako odvolací orgán ve smyslu ust. § 92 odst. 1 správního řádu vycházely ze skutečnosti, že je na účastníkovi správního řízení, zda si zmocněnce zvolí, či nikoliv, a v jakém rozsahu zmocněnci plnou moc udělí. Zároveň vycházely z názoru, že *„nedostatek*

věku „zmocněnce“ v okamžiku podání odporu však není vadou podání, která by mohla být zhojena výzvou k odstranění vad podání ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu“, neboť „osoba nezletilá není schopna platně uzavřít z důvodu nedostatku věku smlouvu o zastoupení, kdy tato vada nemůže být následně zhojena. A i pokud by zhojena dosažením zletilosti K.Z. byla, jednalo by se v době dosažení její zletilosti již o odpor podaný opožděně“. Správní orgány tak vycházely z názoru, že K.Z. neměla v době podání odporu procesní způsobilost a tento nedostatek nemohl být zhojen výzvou k odstranění vad podání ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu a rovněž tak z tohoto důvodu nebylo možné tento nedostatek zhojit ani postupem dle § 34 odst. 4 správního řádu, kdy žalobce požadoval, aby odpor byl považován za učiněný zástupcem obecně ve smyslu § 34 odst. 4 správního řádu. Uvedený postup a závěry správních orgánů považuje krajský soud za správné s tím, že v daném případě se o žádnou nečinnost ze strany žalovaného jednalo.

Stěžejní spornou otázkou mezi účastníky je to, zda nezletilá K.Z. mohla či nemohla vystupovat jako zmocněnec žalobce v přestupkovém řízení.

Plná moc je jen jednostranným prohlášením zmocnitele, kterým se jen dokládá, že účastník správního řízení, v dané věci žalobce, se dohodl na svém zastoupení se zmocněncem, tj. s K.Z., a že mezi tímto zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva, která má soukromoprávní povahu a typicky se jedná o smlouvu příkazní (srov. rozsudek NSS ze dne 17.10.2014, č.j. 4As 171/2014-26). Plná moc je tak potvrzením o tom, že zmocnění již vzniklo, tedy že ještě před datem vyhotovení plné moci muselo mezi žalobcem a K.Z. dojít k dohodě o zastupování, tj. k uzavření smlouvy (ať již ústní či písemné), která je soukromoprávní povahy. Zároveň mezi účastníky není sporné, a ostatně to ani žalobce v žalobě nepopírá, že v době uzavření této dohody byla K.Z. nezletilou osobou. Zároveň však tvrdí, že „z pohledu rozumové a volní vyspělosti“ mohla K.Z., které „je téměř 18 let“, být „k obdobným právním jednáním“ způsobilá, že tedy za žalobce mohla učinit uvedený procesní úkon, tj. podání odporu proti zmíněnému příkazu. V tom se však žalobce mýlí.

Dle ust. § 29 odst. 1 správního řádu je každý způsobilý činit v řízení úkony samostatně v tom rozsahu, v jakém mu zákon přiznává svéprávnost. Podle ust. § 30 občanského zákoníku se plně svéprávným stává člověk zletilostí. Zletilostí se nabývá dovršením osmnáctého roku věku. Před nabytím zletilosti se plně svéprávnosti nabývá přiznáním svéprávnosti nebo uzavřením manželství. Podle ust. § 31 občanského zákoníku (zákon č. 89/2012 Sb., v platném znění) se má za to, že každý nezletilý, který nenabyl plné svéprávnosti, je způsobilý k právním jednáním co do povahy přiměřeným rozumové a volní vyspělosti nezletilých jeho věku. Občanský zákoník tak umožňuje nezletilému právně jednat v případech, kdy je schopen závažnost a následky svého jednání pochopit a rozlišuje tedy mezi „jednodušším“ právním jednáním, ke kterému může být způsobilý i nezletilý a naopak právním jednáním, ke kterému je způsobilá pouze plně svéprávná osoba. Podání opravného prostředku proti rozhodnutí správního orgánu lze považovat za zásadní procesní úkon spojený s podstatnými procesními následky a není přípustné, aby byl podán prostřednictvím osoby, která nedisponuje plnou procesní způsobilostí. Je sice pravdou, že k takovým úkonům je mladistvý oprávněn, ale pouze v případě, kdy je mladistvý sám obviněným z přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 22.1.2010, č.j. 5As 65/2009-39). V takovém případě je oprávnění nezletilého podat opravný prostředek dáno možností účinné procesní obrany před správním orgánem, avšak to nelze ani analogicky uplatnit na nezletilou osobu, která v řízení o přestupku vystupuje jako zmocněnec

obviněného. V takovém případě není nezbytné, aby „zmocněnec se sám aktivně před správním orgánem obhajoval“, když přestupkové jednání se netýká jeho osoby, ale jiného pachatele přestupku. V daném případě nelze aplikovat ani žalobcem aplikovanou judikaturu, když jím zmíněným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 30.9.2015 podepsaný soud není vázán, když naopak vychází z judikatury Ústavního soudu, kterou lze na daný případ aplikovat. Tato judikatura však nezahrnuje žalobcem zmíněný nálezn Ústavního soudu ze dne 2.4.2009, č.j. II. ÚS 1945/08, který na danou věc vůbec nedopadá (jedná se o problematiku vedlejšího účastníka řízení, nikoliv o případ zastupování účastníka řízení nezletilou osobou), ale naopak je aktuální nálezn Ústavního soudu ze dne 4.12.2014, sp. zn. I. ÚS 1041/14. Toto rozhodnutí Ústavního soudu se týká posouzení procesní způsobilosti v občanském soudním řízení, která je podobně jako v případě správního řízení vázána na svéprávnost (§ 20 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. občanský soudní řád). Podle Ústavního soudu „*v případě nezletilých dětí by pravidlem měl být závěr, že tyto nemají plnou procesní způsobilost ve smyslu § 20 odst. 1 občanského soudního řádu, přičemž opačný závěr lze přijmout pouze v konkrétních zcela výjimečných situacích a vždy jej nutno řádně odůvodnit*“ (srov. nálezn ÚS ze dne 4.12.2014, sp. zn. I. ÚS 1041/14). Krajský soud nevidí podstatný rozdíl pro jiné posuzování zastoupení účastníků správního řízení nezletilou osobou a zastoupení účastníka občanského soudního řízení, kdy podle ust. § 27 odst. 1 občanského soudního řádu účastník se může dát zastoupit také kteroukoliv fyzickou osobou, která je plně svéprávná. V obou případech totiž účastník v těchto řízeních musí při volbě svého zástupce, resp. zmocněnce, brát zřetel na účel institutu procesního zastoupení, kdy zmocněnec na základě plné moci vystupuje jménem zastoupeného, kterému z úkonu zmocněnce vznikají práva a povinnosti (ve správním řízení to vyplývá z ust. § 34 odst. 1 správního řádu), tedy zmocněnec musí zastupovat účastníka řízení ve všech úkonech, které nemusí účastník vykonat osobně (§ 34 odst. 2 správního řádu), tomu by však odporovala situace, kdy by byla zmocněncem osoba, která nemá způsobilost ke všem procesním úkonům. V takovém případě by musel správní orgán u každého procesního úkonu zmocněnce zkoumat, zda je k němu nezletilý zmocněnec způsobilý, nebo zda jej musí vykonat přímo účastník.

Ostatně k dané problematice se již zcela jasně vyslovil i NSS v rozsudku ze dne 23.2.2016, č.j. 8 As 6/2016-34, který dospěl k následujícímu závěru, se kterým se krajský soud plně ztotožňuje:

„22. Je-li i v případě posuzování procesní způsobilosti kvůli účinné ochraně práv účastníků řízení zpravidla nutné trvat na jejich zletilosti a s tím spojené plné svéprávnosti, pak v případě obecných zmocněnců (hájících práva jiných) je tím spíše namístě vyžadovat, aby se bez výjimky jednalo o plně svéprávné osoby. Účel institutu zastoupení spočívá v pomoci účastníkovi řízení, v lepším hájení jeho práv a celkově v zefektivnění řízení (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2011, čj. 1 As 27/2011 – 81, nebo ze dne 15.9.2015, čj. 8 As 57/2015 – 46). Tohoto účelu může být stěžejí dosaženo, pokud by zájmy účastníků v řízení hájil nezletilý zmocněnec. Podmínka plné svéprávnosti se tedy vztahuje i na obecné zmocněnce podle § 33 správního řádu.“

V projednávané věci nevznikla ani správnímu orgánu povinnost vyzývat k odstranění vad podání, resp. „nepodepsané“ plné moci, když tato vada byla neodstranitelná. Jestliže totiž nezletilá K.Z. nemohla platně uzavřít dohodu o zastoupení, toto zastoupení tedy vůbec nemohlo vzniknout, tak tato vada nemohla být následně „zhojena“ postupem dle ust. § 37 odst. 3 správního řádu a nebylo ji možné ani odstranit tím, že zákonný zástupce této nezletilé osoby dodatečně, tj. po nabytí právní moci zmíněného příkazu, zaslal správnímu orgánu

souhlas s tím, aby jeho dcera, resp. dcera J.Z., podala za žalobce odpor. Navíc takový souhlas nemohl mít žádné právní účinky v dané věci, neboť tento souhlas upravuje právní jednání v soukromém životě, netýká se však úkonu vůči orgánům veřejné moci (§ 32 odst. 1 občanského zákoníku). Nezletilá K.Z. neměla v době podání odporu procesní způsobilost a tento nedostatek nelze zhojit ani postupem dle § 34 odst. 4 správního řádu. Žalovaný tak správně vycházel z toho, že zmíněný příkaz nabyt právní moci dne 1.11.2014 a o žádnou nečinnost se v projednávané věci nejednalo.

Obiter dictum lze položit otázku, proč nezletilá K.Z. opakovaně zastupuje přestupce v řízeních týkající se dopravních přestupků (dále např. u podepsaného soudu ve věci sp. zn. 52A 43/2015), kdy podává žaloby „nikoliv náhodou“ již nejenom u podepsaného soudu, ale i u dalších soudů dobře známý advokát Mgr. J. T., obhajující obstrukční a účelovou strategii zmocněnců přestupců v těchto obdobných věcech. Již z dlouhé řady předchozích věcí řešených i NSS totiž vyplývá, že v těchto žalobách je obhajována účelová a obstrukční strategie celé řady soudům známých zmocněnců (R. K., M. V., M. J., K. S., a zejména P. K.), když tuto účelovou a obstrukční strategii zahrnující jednání in fraudem legis, obhajovanou zmíněným advokátem, hodnotil v souvislosti s obdobnými žalobami tohoto advokáta i NSS (srov. např. rozsudky NSS ze dne 4.5.2011, č.j. 1As 27/2011-81, ze dne 3.7.2014, č.j. 9As 162/2014-31, ze dne 17.10.2014, č.j. 4As 171/2014-26, přičemž např. v posledně zmíněném rozsudku NSS poukázal na již řadu jiných předchozích případů této účelové a obstrukční strategie /např. věci řešené pod sp. zn. 3As 139/2014, 9As 162/2014, 9As 144/2014, 8As 180/2014 atd./). Rovněž v dané věci je třeba vidět snahu právního zástupce žalobce o zpochybnění procesního postupu žalovaného správního orgánu, přičemž k vyvolání těchto pochybností a uplatnění žalobních námitek posloužila další procesní a účelová obstrukční strategie zahrnující využití zastoupení žalobců nezletilým zmocněncem, když z obsahu správního spisu a ani z žaloby nevyplývá, že by k volbě takového zastoupení měl žalobce nějaký zvláštní osobní důvod. Takovému účelovému jednání, které nemá „jiné objektivní vysvětlení než obstrukci či nevhodné procesní taktizování“ (srov. rozsudek NSS ze dne 25.9.2007, č.j. 2Afs 52/2007-50) by neměla být poskytnuta soudní ochrana, když takové jednání soudní ochrany nepožívá (srov. rozsudek NSS ze dne 18.8.2005, č.j. 2Afs 202/2004-43).

V dané věci podal žalobu již výše zmíněný advokát Mgr. J. T., přičemž k jednání soudu dne 1.6.2016 se dostavil soudu z jiných jednání známý zaměstnanec tohoto advokáta T.B., jako obecný zmocněnec. Ten soudu předložil listinu označenou jako „Protokol o uzavření manželství“, kterým hodlal tento zmocněnec žalobce prokázat zcela „převratné“ a nové tvrzení o tom, že K.Z. nabytla zletilosti uzavřením manželství na palubě letadla OK-CES letícího na území státu republika Slovinsko dne 29.8.2014, přičemž na tomto protokolu jsou podepsáni 3 lidé – J. K., bytem „X“, jako údajný manžel, dále zmíněná K.Z., jako údajná manželka a dále P. K., jako údajný velitel tohoto letadla, bytem „X“.

Krajský soud považuje toto zcela nové tvrzení za účelové, uvedenou listinu považuje za účelově vytvořenou, a to tím spíše, když uvedené osoby jsou známe svým účelovým a obstrukčním jednáním z jiných řízení, to nejenom správním orgánům, ale i soudům rozhodujícím ve správním soudnictví (J. K. a P. K. jsou v podstatě „vůdčí osobnosti“ působícími v pojišťování řidičů proti pokutám, jak soud dále ještě podrobně konkrétně uvede). Již na „první pohled“ je zvláštní, že celou dobu soudního řízení obhajoval zmíněný advokát to, že nezletilá K.Z. mohla zastupovat žalobce ve správním řízení a najednou poté, kdy již v obdobné věci, rovněž ve vztahu k této problematice týkající se nezletilé K.Z., byl

vydán rozsudek, ve kterém byl potvrzen názor zdejšího soudu o tom, že nezletilá osoba, tj. K.Z., nemohla zastupovat jako zmocněnec ve správním řízení (jedná se o rozsudek NSS ze dne 23.2.2016, č.j. 8As 6/2016-34), tak až při ústním jednání předloží jeho zaměstnanec (pod rouškou obecného zmocněnce) zmíněný podklad a tvrdí zcela překvapivě a nově opak toho, co tvrdil dříve (bez nějakého bližšího zdůvodnění, proč toto potvrzení nepředložil dříve), že totiž K.Z. nabyla zletilosti uzavřením zmíněného sňatku se známým účelově a obstrukčně jednajícím J. K., kdy obřad měl provést „expert“ na obstrukce a účelová jednání, všeobecně známý, a to již i u NSS, P. K.. Je již notrietou a netřeba unavovat čtenáře tohoto rozsudku rozsáhlou citací judikatury NSS, že v první řadě P. K. je dostatečně známý svou obstrukční, účelovou a zdržovací taktikou (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27.2.2014, č.j. 4As 118/2014-61, dále ve vztahu k Mgr. T. argumentace soudu viz výše), P. K. a jeho bratr J. K. jsou soudu známi z rozhodovací činnosti tohoto soudu (např. sp.zn. 52A 58/2014, 52A 78/2014) svou obstrukční procesní taktikou při zastupování pachatelů přestupků v dopravě. Jejich účelovou a obstrukční strategii v přestupkových řízeních uplatňují, jak soud již výše uvedl, další „známí“ zmocněnci K. S., M. V., Ing. M. J. atd., kdy žaloby stejně jako v tomto případě, podává advokát Mgr. T. K závěru o zneužití práva P. K. jako zmocněncem dospěl nejen zdejší soud, např. v řízení vedeném pod sp.zn. 52A 87/2013, ale i NSS (rozsudek NSS ze dne 26.1.2015, č.j. 8As 109/2014-70), kdy ten sděloval správním orgánům účelově a obstrukčně doručovací adresu v Santa Cruz den Tenerife, když tuto adresu si nechal zapsat v centrální evidenci obyvatel, aby pak mohl tyto adresy účelově s obstrukčními cíli využívat ve správních řízeních. Dále P. K. se čile angažuje v případech správních deliktů zahrnujících případy odpovědnosti provozovatele motorového vozidla za přestupky spáchané jiným řidičem (zejména se jedná o nesprávné parkování), kdy ten sám sebe označuje jako údajného řidiče. Provozovatele vozidla pak zastupuje jako zmocněnec ve správním řízení společnost FLEET Control, s.r.o., kdy J. K. je jejím jednatelem a P. K. ředitelem, ostatně i tato společnost zastupuje v přestupkových řízeních jako zmocněnec, kdy používá různých postupů in fraudem legis, a to u správních orgánů v celé ČR, když např. odesílá odvolání proti rozhodnutí o přestupku z Libanonu, jak judikoval i Krajský soud v Ostravě ve věci řešené pod sp.zn. 18A 14/2014 v rozsudku ze dne 5.2.2015. Sám P. K. používá e-mailové adresy zcela účelově, s obstrukčními cíli, kdy nejprve se jedná o adresu, pro kterou, jak sám tvrdí, má vydán „důvěryhodnou certifikační autoritou“ kvalifikovaný certifikát, takže může potvrzovat přijetí datových zpráv zaručeným el. podpisem, avšak poté požadavek na takovéto doručování elektronickou cestou mění a požaduje zaslání písemnosti na el. adresu, pro kterou takový certifikát vydán nemá, takže přijetí těchto zpráv, resp. doručovaných písemností od správních orgánů nemůže ani potvrzovat zaručeným el. Podpisem (např. věc řešená u tohoto soudu pod sp.zn. 52A 115/2014, sp.zn. 61A 24/2014). Oba bratři se u zdejšího soudu „proslavili“ tím, že advokát Mgr. T. v případě jedné přestupkové věci, jejíž předmětem bylo překročení nejvyšší povolené rychlosti, předložil jejich „čestné prohlášení“, v němž oba bratři tvrdili, že v rámci „experimentu“ prováděného jimi v rámci činnosti subjektu NECHCI POKUTU o.s. (různé jejich projekty pojišťování řidičů proti pokutám lze nalézt prostřednictvím příslušného vyhledávače na internetových stránkách, jedná se o různé společnosti, např. Motoristická vzájemná pojišťovna, Řešíme pokuty, Nechci pokutu, atd.) „prováděli kontrolu“ činnosti policie a přelepili proto dopravní značky stanovující v místě měření rychlosti vozidla žalobce v této věci páskou (jednalo se o věc řešenou podepsaným soudem pod sp.zn. 52A 73/2014), kdy účelové jednání obou bratrů hodnotil v obdobných věcech i NSS (srov. rozsudek ze dne 27.2.2014, č.j. 4As 118/2013-61).

S obstrukčním jednáním P. K. má již i bohaté zkušenosti správní orgán, jak lze zjistit např. z článku na [ww.idnes.cz](http://www.idnes.cz) ze dne 14.7.2013 (http://zpravy.idnes.cz/pokuty-pojisteni-urednici-panama-petr-kocourek-ftd-/krimi.aspx?c=A130712_152955_pardubice-zpravy_mt): „Muž nabízí pojištění proti pokutám. Úřady ho nahánějí na Kanárech.“ Sám P. K. zde uvádí, že „hrajeme si i s doručovacími adresami i na Kanárských ostrovech, to je pravda. Je to legitimní součást postupu, děláme to kvůli tomu, že úředníci jsou z toho vyplašení“, přičemž legitimní postup správních orgánů se zřejmě jmenovaným nezamlouvá. Údajně P. K. prohlásil, že „Pardubice jsou asi nejvíce zaujatí vůči obviněným z celé republiky“, tvrdil, že „disponujeme zkušenými právníky, kteří jsou schopni každý údajný přestupek obhájit. K udělení pokuty tak vůbec nedochází.“ Opak je však pravdou, což lze zjistit i z rozhodovací činnosti podepsaného soudu, kdy žalobci „pojištění proti pokutám“ od těchto „pojišťoven“ (jedná se nejen o společnost FLEET Control s.r.o., ale i o „Řešíme pokuty, o.s.“, „Motoristickou vzájemnou pojišťovnu“ atd. /lze je identifikovat i z dokladu o zaplacení soudního poplatku/) nejsou úspěšní nejen ve správním řízení, ale i když jsou převážně zastupováni advokátem Mgr. T. (a přestože se dokonce k soudu v těchto případech dostaví jako obecný zmocněnec již svým jednáním in fraudem legis sám nechvalně známý P. K., tj. jako např. ve věci řešené podepsaným soudem pod sp. zn. 52 A 58/2014), tak nejsou úspěšní ani v soudním řízení.

Je tedy v dané věci vzhledem k okolnostem daného případu a k uvedeným osobám, zejména s přihlédnutím k „revoluční“ změně strategie v podobě zcela nového tvrzení o nabytí zletilosti K.Z., nepravděpodobné, že by sepsání zmíněného protokolu P. K. nebylo pouze účelové, tj. tvrzení o uzavření sňatku je pro soud naprosto nevěrohodné. Navíc z příslušných ustanovení nového občanského zákoníku - NOZ (§ 667 odst. 1) vyplývá, že takový vznik manželství je možný pouze v případě „je-li život snoubence přímo ohrožen“, přičemž z uvedeného protokolu vůbec taková podmínka pro vznik manželství, resp. způsobu uzavření sňatku nevyplývá. Naopak z Centrální evidence obyvatel, resp. z výpisu, kterým provedl soud důkaz u jednání, naopak vyplývá, že oba údajní „manželé“ nikdy žádné manželství neuzavřeli. Krajský soud zároveň je názoru, že tímto způsobem uzavření manželství nelze obcházet kogentní a jasné ustanovení § 672 NOZ odst. 2, podle něhož pokud se jedná o uzavření manželství nezletilým, tak „může ve výjimečných případech povolit uzavření manželství soud“. Podle názoru krajského soudu se jedná jen o další projev zmíněné účelové a obstrukční strategie, jednání in fraudem legis, které právní ochrany nepožívá (zneužívání práva nepožívá právní ochrany, je obecnou zásadou právní, vlastní celému právnímu řádu z jeho povahy – srov. např. Nález Ústavního soudu ze dne 17.4.2013, sp.zn. Pl. I. ÚS 25/12, navíc je od 1.1.2014 výslovně zakotven i v § 8 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku). Krajský soud je tedy přesvědčen, že z tohoto podkladu vůbec nevyplývá, že by zmíněné manželství vůbec vzniklo, tento protokol považuje pouze za účelově sepsaný „cár papíru“ a nemíní se dále argumentačně touto provokativní účelovou a obstrukční strategií věcně zabývat, když si více pozornosti vzhledem k této skutečnosti ani nezasluhuje.

Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 81 odst. 3 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému žádné náklady podle obsahu spisu nevznikly a tohoto práva se vzdal (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 1. června 2016

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Aneta Břeňová